

SERIES ALPHABETICA HUJUS
VOLUMINIS.

A	
De Actionum cessione.	- 952.
in successores impositas.	972.
necessaria.	- - 986.
Alienatione.	- - 686.
A.R.P. et G.	- - 123.
Affidatioe.	- . . . 668.b.

C.

De Cambijs.	- - 674.
Codicillis.	- - 392.
Collatione.	- - 271.
Comodato.	- - 538.
Conditione.	- - 612.
Conditionibus.	- . 344.
Conubiorū jure.	. 69. 75.
Constitutionibz PP.	- 45.
Contradicō nominati.	650.
Cessione adionū.	- 952. 972 986.
Civitatis mutuo.	500.

D:

De Decretis.	- - 45.
Delegatione.	- - 910.
Deposito.	- - 550.
Denūciatioe litis.	636.
divisionibz jūris.	- - 1.
Dominio.	- - 123.

E	
De Errore.	- 748.
Evidentibz.	. 626.
Excusatioe except.	924.

F	
De Fidei.	- 707.

I	
De Institutione Heredi.	- 309.
Inventario.	- 412.
Integri restitutioe.	808.
jūris divisionibz.	- 1.
jūres connubiorū.	75.
restitutionis.	728.
retentionis.	887.
innominitis ḡtibz.	650.

L

De Legitimatione.	- 83.
Legitima.	- - 237.
Locazione.	- - 612.
Legibus.	- 17.
Litis denūciatioe.	- 636.

M	
De Māterna custodia.	- 98.
Mētus restitutioe.	- 632.
Monopolij.	- - - 592.
Mūtus cibitatis.	- 500.
Novatione.	- - 896.
Optione.	- - 381.

42

782.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ!
DISPUTATIO JURIDICA
PRIMA
De
POENITENTIA
IN GENERE

Auctoritate, & Permissu Inclutæ Facultatis Juridicæ,
in celeberrimâ Academiâ Lipsiensi

Habita,

D. VI. Mensis Julij ANNO 1537. IOC XXXVII.

PRÆSIDE

POLYCARPO VVIRTH,
Philos. & J. U. Doct.

RESPONDENTE

M. MICHAELE VVIRTH.

LIPSIAE,

Repetita Typis BAUERIANIS
ANNO 1552.

357

ПОЛУГАРАПИЯ
И. МИХАИЛ ВАЛЕНТИН
ПАСПОРДНАЯ
ПАКЕТЫ
АГЕНЦИИ
ИНГЕНIERE

THESIS I.

Cturi de POENITENTIA (quam ma-
teriam singularem, peregrinam, & satis labo-
riosam in perquirendo passus ejus in corpore ju-
ris existimat Guido Papa in tract. singul. de Pœnitent.
(jur.) meritò dissertationem nostram ordimur ab
eo quod in principiò in omnibus disputationibus ex sententiâ
Aristotelis l. II. Metaph. c. 5. & Ciceronis l. 1. de Orat. §. 54. fieri o-
portet, ut quid illud sit, de quô disputatur, explanetur.

II. Ea explanatio constat interpretatione nominis, & de-
finitione rei ipsius. In illâ primum caput occupat scrutinium
significationis ex aliis unde oritur, non solùm secundùm affecti-
ones vocis & proprietates Grammaticas, sed vel maximè ex in-
quisitione Dialecticâ causæ & rationis, cur nomen tale sit impo-
situm isti rei, Forsterus l. 2. Observ. c. 1. quâ præcipuè olim valuisse
Stoicos, ait Cicero l. 1. de Offic. & polluisse Labeonem refert Gel-
lius l. 13. Noct. Attic. c. 10. eosq; sequi JCTos nostros ex lectione
Pandectarum manifestum est.

III. Operæ ergo erit Pœnitentiæ tam Grammaticam, quam
Dialecticam originationem explorare. Et illa quidem Antiqui-
orum, quæ apud jam citatum Gellium l. 17. Noct. Attic. c. 1. exstat,
pœnitere ab eō, quod est penè à penuria deducentium à re nostrâ
alienior est; significat enim pœnitere tunc idem quod indigere:
quo sensu Apulejum in *Apolog.* juvenem neq; corpore, neq; ani-
mō, neq; formâ pœnitendum dixisse notat Scipio Gentilis in
Comm. ad d. Apol. n. 92.

IV. Verum arbitramur, quod Glossa in Rubr. Dist. 1. de Pœ-
nitent. docet, pœnitentiæ nomen descendere à verbô pœnitere. At
nunquid hoc verbum ex vocibus, pœna & tenere, sit compositum,
quemadmodum nonnulli arg. c. pœnitentia 4. Dist. 3. eōd. volunt,

an derivetur à pænâ, ut aliis (adversante licet Varrone l. 4. de Lingv. Latin.) placet, parùm certè interest : utrobique eadem militat ratio, quod in iis, quorum nos tædet, piget, pudet, pœna quædam esse videatur.

V. Magnoperè verò se nobis commendat Notatio Dialectica, quam Erasmo Roterodamensi tribuunt, nimirum pœnitentia dicit àponè tenendo, quod est posterius consilium priore repudiato capessere, cui appellationes græcæ μετανοίας, μεταμελείας, & alię à Juliō Polluce l. 6. Onomast. c. 20. collectæ respondent; quæq; ad significationem, quam in Jure civili nomen habet, nos manū quasi dicit.

VI. Etenim, quod alterum caput est interpretationis nominalis, pœnitentiam considerant plures disciplinæ, unde etiam plures σημασίας habet, è quibus præprimis indicāda huic nostro instituto conveniens. Proinde removemus primò significationem Theologicam, quâ tum pro dolore ex agnitione peccati, & impietatis concepto, tum pro universâ hominis peccatoris conversione accipitur. Gerhardus Tom. 3. Loc. Comm. Theol. de Pœnit. c. 2.

VII. Amandamus quoq; eam pœnitentiæ notionem, quâ Philosophia Moralis considerat, in quâ importat passionem animi, (quam aliqui virtutem appellant,) sive adfectum laudabilem, quô non sine dolore, vel tædiō vel verecundiâ emendatum cupimus, quod prius perperam egimus, cum proposito sequendi meliora. Simplicius in Comment. ad Enchir. Epictet. c. 38.

VIII. Insuper etiam habemus illam pœnitentiæ usurpatiōnem, quæ apud Juris Canonici Interpretes in usu est, & inde Canonica nuncupari potest, pro externis signis resipiscientiæ, quælia sunt confessio publica, & satisfactio pro delictis per opera à Pœnitentiariis imposta. c. ecce nunc. 39. c. perfecta 40. Dist. 1. c. pœnitentia 4. Dist. 3. de Pœnit. Rubr. &c. t. t. X. de Pœnit. & remiss. Turrecremata in Comm. ad proœm. d. Dist. 1. v. his breviter n. 31. Gregorius l. 2. Synt. Jur. Civil. c. 8 n. 1.

IX. Propria autem & legalis Pœnitentiæ significatio est, quâ sumitur pro quâcunq; consilii, aut prop̄siti, placitive, ex quō alicui jus vel datur, vel aufertur, immutatione, & actus sive negotiis

negocii aut facti circa jus & justum versantis obortâ displicentiâ, & hinc oriunda ejus correctione. arg. l. si judex 41. ff. de Minor. l. si pœniam 5. §. item si quis 2. ff. de Condict. caus. dat. caus. non secut. l. cum his status 32. §. pœnitentiam 3. ff. de Donat. int. vir. & uxor. Baldus in l. i. n. 29. C. de furt.

X. Unde pro vocabulô pœnitentiæ in legibus συνορύμως possum invenitur mutatum consilium, l. quid sit 17. §. i. ff. de ædil. edict. l. qui eâ mente 65. ff. de furt. mutata voluntas, l. si convene- rit 18. ff. de jurisdict. l. si pœnituit 7. ff. de divort. & repud. ambulato- ria voluntas, l. cum hic status 33. §. 3. ff. de Don. int. vir. & uxor. l. quod si iterum 4. ff. de adim. vel transfer. legat. contraria voluntas, priori scilicet placitô. l. i. C. simancip. ita fuer. alien. ut manumitt.

XI. Sic ibidem pro pœnitere legitur mutare consilium, l. nemo 75. ff. de R. J. mutare voluntatem, l. servum 44. §. si areæ 4. ff. de legat. i. desistere, decedere, l. Papinianus 8. §. meminisse 14. ff. de inoffic. testam. recedere, pr. J. de Emt. & Vendit. discedere, renunci- are, l. sicut 5. C. de O. & A. nuncium remittere. l. in potestate 10. ff. de sponsal. l. profectitia 5. §. ult. ff. de jur. dot. variare. l. nonnunquam 8. ff. de Collat.

XII. Atq; hæc de interpretatione nominis Pœnitentiæ, cu- jus substantiam, & conceptionem propriam definitio ostendit, quæ totius exactæ & methodicæ disputationis fundamentum est, ut inquit Everhardus in Topic. Legal. loc. à Definitione n. 4. Cùm autem ab Authoribus nostris nulla tradita sit, ex propriâ senten- tiâ, & quasi in experimentum concinnatam damus sequentem:

XIII. POENITENTIA est RETRACTATIO JU-
DICI ANIMI, IN EO, QUOD DE JURE MALE NO-
XIEVE ACTUM EST, AD PRISTINUM STATUM
RECUPERANDUM, AC DAMNUM VEL OMNE VEL
EX PARTE AVERTENDUM SECUNDUM LEGES
DECLARATA.

§. I.

XIV. Huic definitioni ut sua constet veritas, singula ejus verba expendere & exponere convenit. Et generis locum obti-

tinct retractatio, quæ est iterata, & ex integrō instituta tractatio ejus quod actum est. l. non solum 39. §. ult. ff. de Procur. l. un. C. de sentent. adv. fisc. lat. retract. lib. 10. junct. l. un. C. de sentent. experic. recitand. & l. in fraudem 45. §. quoties 8. ff. de jur. fisc. Nov. 82. c. 12.

XV. Additur, judicij animi, eō sehsū, quō retractatio erroris dicitur in l. calculi 8. ff. de admin. rer. ad civit. pertin. Judicium animi verò denotat hīc voluntatem, quæ deliberatione, destinatōne, & certā scientiā, liberē & non coactē ad aliquid conficiendum, vel expediendum movet. arg. l. quicquid 48. junct. l. in totum 76. & ibi P. Faber. n. 24. l. pupillus 189. ff. de R. J. l. obligari 43. ff. O. & A.

XVI. Dicitur porrō in eādem, in eō quod de jure malè noxi-
eve actum est, ut cognoscatur per pœnitentiam retractari quod ac-
tum est etiam judicij animi, sive, ut Baldus in l. quidam 20. n. 16.
C. de jur. delib. loquitur, deliberatā animi acceptatione ejus, quod
placuit, sed quod post aliquod tempus ἐν δεύτερων Φροντίδων dis-
plicere cepit, & aliter, imò incontrarium agere conducibilius vi-
detur.

XVII. Id confirmatur ex oppositō ejus, quod est perseve-
rantia; d. l. quicquid 48. ff. de R. J. l. donatio 3. de donat. int. vir. &
uxor. quæ cum sit ἔμμον διάκεια τῆς διαβοίας, i. e. stabilis con-
tinuatio judicij animi, sicut ex traditis à P. Fabrō ad d. l. 48. n. 12.
colligitur; consequens est, pœnitentiam esse ἐπερόιωσιν βερχεί-
ας διαβοίας ή Εὐλήματ, i. e. alterationem, sive transmuta-
tionem brevis judicij aut consilii in aliud. arg. l. qui eā mente 61. ff. de
furt. l. i. C. de Revoc. don.

XVIII. Unde cognoscitur primum substantiale requisitum
pœnitentiae in actu in quō pœnitet, scilicet gestio ejus consulto non
temerē, spontē non coactē, destinatō non dubitanter perfecta; nam
pœnitet nisi in voluntariis rebus propriè non dicitur; Gellius l. 17.
Noft. Attic. c. 1. & id est judicij facere, cui nihil magis contrari-
um quam impetus, & ignorantia; l. quicquid 48. ff. de R. J. sicut
voluntati & animo error vis, & metus. l. nihil ub. ff. de R. J. l. cūm
testamentum 8. cum seq. C. de Jur. & fact. ignor.

Atq;

XIX. Atq; idō actus impetu quodam animi gestus, veluti cūm per ebrietatem ad eum venitur, arg. l. proficiendum n. §. pen. ff. de pœn. aut cūm ex lasciviā vellevitatis insaniā suscipitur, arg. l. omne 6. §. qui se vulneravit 7. ff. de re milit. l. un. C. si quis Imper. maledix. pœnitentiā retractari non recte dicitur. Quamvis enim hujusmodi acti aliquando rescindatur, id tamē fit, quod propter defectum veri judicii animi subsistere non potuerit. arg. c. unusquisq; 8. XXII. q. 4. cap. à crapulā 14. X. de vit. & hon. cleric. junct. §. furiosus 8. cum seq. J. de Jnnt. stip. Borcholt. de Pact. c. 3. n. 13. Alber. Gentilis l. 3. de Nupt. c. 8.

XX. Eodem modō se res habet cum actu per ignorantia factō, quæ non supina, sed probabilis; nam & hæc ab observatione ejus, quod actum est, excusat, l. 3. l. pen. §. sed facti 2. ff. de jur. & fact. ignor. l. tutor. 16. §. 1. ff. de pignor. act. l. cum sex menses, 55. ff. de ædil. edict. l. heredem 17. ff. de his, quæ ut indign. & negocium vel impediat, atque retractari facit. l. ult. C. de jur. & fact. ignor. l. qui cum tutoribus. 9. §. qui per fallaciam 2. ff. de transact. l. etsi consensum 15. §. 1. cum l. seq. ff. de contrah. emt. Costa de Fact. scient. & ignor. inspect. 85. n. 1. & 20.

XXI. Sic etiam errore actum retractari, & venia ejus impetrari, §. si quis agens 33. v. sanè si tam magna. J. de Act. l. ex emtō n. §. si quis virginem 5. ff. de act. emt. l. calculi 8. ff. de admin. rer. ad civit. pertin. & quodvi metuvè gestum rescindi, nec ratum esse solet, l. 1. l. metum 9. §. sed quod Prætor. 3. l. simulier 21. §. 1. cum l. seq. ff. quod met. caus. non tamen per pœnitentiam interpositam, sed propter nullitatem ipsa principia actus vitiantem. l. siper errorem 15. ff. de jurisdict. l. in omnibus 57. ff. de O. & A. l. si privatus 17. ff. qui & à quib. manum. Dd. ad l. in totum 76. ff. de R. J.

XXII. Ex quō elicitur secundum substantiale requiūsum, constantia actus in quō pœnitet: idque indicant verba definitionis, in eō quod de jure actum. Nec enim nostræ considerationis sunt indistincte omnes actus, qui pœnitentiae objiciuntur, sed illi saltem qui ad jus pertinent, & ex quibus in commerciis hominum jgoritur, agentiū; vel datur, vel adimitur,

vel

vel alteri etiam confertur, veluti infra §. 4. &c. in subsequentibus disputationibus latius docebitur.

XXIII. Eaꝝ propter in actū, qui jure non subsistit, cujusmodi alienatio pupilli sine tutoris auctoritate, l. obligari q. ff. de auctor. tutor. intercessio mulieris pro aliō facta, l. i. §. i. l. si mulier 16. §. i. ff. ad SC. Vellei. & alii quamplurimi, pœnitentiae nemo indiget quod enim ab initio nullum est, quoniam nihil officit, l. i. §. ult. ff. quod quisq; jur. l. nec nos 4. C. de postlim. revers. retractationem non desiderat. arg. l. cum magistratus q. cum l. seq. C. quand. provoc. non est necess.

XXIV. Et hoc consequens est tertio substantiali designatō verbis, male naxiēve actū; scilicet quoad effectum juris inde oriundi, qui bonus, utilis, & proficuus in ipsō ἔγγῳ sperabatur. Causam quippe pœnitendi præbet tum amissa quadam utilitas, ac damnum emergens, arg. l. 32. §. 3. ff. & l. 2. C. de don. int. vir. & uxor. l. nonnunquam 8. ff. de Collat. tum indignatio ex iniquitate facti alieni concepta, l. 2. C. de Libert. & eor. liber. tum pudore ex proprii turpitudine & infamiā obortus. l. imperialis 23. C. de Nupt.

XXV. Quò pertinent & illa definitionis verba, ad pristinum statum recuperandū, ac damnum vel omne vel ex parte avertendum, finem & effectum pœnitentiae demonstrantia. Id enim intendit pœnitens, ut factum, quantum possibile, infectum fiat, & actū pro non actō habeatur; arg. L sequitur 4. §. item Labeo 10. ff. de Ius cap. unde procedit recuperatio deperditæ utilitatis, arg. l. si pecuniam 5. §. 2. ff. de Condit. caus. dat. caus. non secut. l. quem pœnit. 5. ff. de Cess. bonor. & aversio damni vel omni vel aliquā saltem ex parte. arg. l. quamvis 11. ff. de injus voc. l. 3. C. de his qui sib. adscrib. in testam. Nov. 18. c. 5.

XXVI. Quartum substantiale requisitum verbis jam relatī insinuatū est habilitas persona pœnitere volentis, de quā mox in §. 3. specialiora proferentur. Quintum verò est declaratio remittitionis per signa externa ad producendum effectum juris sufficiētia: arg. l. cum hic status 32. §. sed ubi 4. ff. de Donat. int. vir. & uxor. siquidem leges ea, quæ foras non proferuntur, negligunt, & judicium in mente retentum nullā dignantur efficaciā. arg. cap. non

non potest 21. de præbend. & dignit. in bto. Quintinus ad cap. intelligentia 6. X.
de V. S. libitos

XXVII. Oportet autem declarationem istam fieri secundum leges, sive legitimè, i. e. iisdem modis, & illò tempore, juxta quos, & intra quod pœnitentiam exercere leges ordinant. Etenim sicut alias ubiq; injure quomodo & quando formam actus cuiusq; ingrediuntur, quā non servatā inutilis redditur, & nihil: arg. l. cūm hi 8. §. si Prætor. 17. ff. de Transact. l. scire 13. §. consequens 4. ff. de Excusat. ita & suos modos habet pœnitentia, sub quibus fieri debet, mox sequenti §. 2. indicandos.

XXVIII. Habet quoq; tempus, cuius oportunitas attendenda, si quis effectus ex illâ exspectatur; quod pro diversitate actuum diversum est. In genere definiri potest illud, in quō res vel causa adhuc est integra: §. rectè 9. §. mandatum 11. f. de Mandat. l. ita demum 13. C. de Procur. l. 1. & ult. C. quand. lic. ab emt. reced. l. 2. ff. de rescind. vend. l. cuius bonis 9. ff. de Curat. furios. Paulus l. 2. Sentent. tit. 15. in pr.

XXIX. Integra verò dicitur res vel causa 1. quando reduci potest ad statum priorem: l. sequitur 4. §. item Labeo 10. ff. de Usu cap. l. in fraudem 15. ff. de Testam. milit. l. ult. §. si verò 4. v. si putaverit C. de Episc. audienc. 2. quandiu negocium nondum est explicatum, sive plenè finitum: d. l. cuius bonis 9. ff. de Curat. furios. Nov. 4. c. 2. v. contra principales. clem. un. de Renunc. 3. antequam tertio jus quæsumum est, nec in ejus præjudicium, aut injuriam pœnitentia retractantis vergit. l. nemo 75. & ibi Dd. ff. de R. f. cap. mutare 38. & ibi Peckius cōd. in bto. junct. l. ult. ff. de pact.

§. II.

XXX. Hæc pro explicandâ definitione protulisse jam sufficiat, excipit illa juxta usitatam Disputantium methodum *Divisio*, & expofitio specierum, quas Pœnitentia habet. Summam autem arbitramur illam, quam invenimus apud Donellum l. 14. Comment. Jur. Civil. c. 29. in JUDICIALEM, ET EXTRAJUDICIALEM, quæ dupliciter accipi potest.

XXXI. Primò ut de sumta ab objecto, sive actibus in quibus pœnitet: & ita Pœnitentia Judicialis est, quā retractantur actus ad judicium sive processum pertinentes, aut propter talem coram magistratu instituti; qualis est pœnitentia Actoris, arg. l. edita 3. C. de Edend. l. ult. C. de plus petit. Rei, arg. l. de aetate 11. §. ult. ff. de Interrog. Judicis, arg. l. post sententiam 9. C. de sentent. & interloc. Extrajudicialis vero, quā revo-

B

cantur

cantur actus judicium sive processum non concorrentes, nec ejus intuitu gesti, qui in commerciis & aliis negotiis hominum cotidiè intervenire solent.

XXXII. Deinde ut desumta à modis, quibus pœnitentia ex præscripto Legum expediri debet. Nam vel per simplicem & solam declarationem voluntatis mutatae, modo certa sit, & evidens, resolvere actum male noxiè gestum permittunt, l. 32. §. 3. ff. de Don. int. vir. & uxor. l. si quis alicui 27. §. qui mandatum 3. ff. Mand. l. si cùm dotem 22. §. eō autem 5. ff. sol. matrim. quod ut plurimum fit: vel certos actus mediante actione (quādūdū judicium passim nominari Dupondii juris noverrunt,) & sententiā judicis retractare jubent. l. cùm te 6. C. de paēt. int. emt. & vendit. l. 1. C. de liber. cauf. l. ult. C. de revoc. donat.

XXXIII. Secundūm quæ, cum Donellō loc. citat. statuimus Pœnitentiam Judicialē esse retractationem actus male noxiè gesti vel per actionem adversatiō in jus vocatō (unde omnis actionis & judicii principium proficiscitur, §. ult. 7. de pœn. tem. litig.) institutam. d. ll. & l. 2. C. de Libert. & eor. liber. l. his solis 7. C. de revoc. donat. vel per implorationem officii Judicis faciendam: cuius exemplum præbet d. l. 2. C. de Libert. & eor. liber.

XXXIV. Pœnitentia Extrajudicialis autem nobis est retractatio actus sive apud magistratum, sive privatim gesti citra interventum judicii aut judicis ullum sufficienter declarata. arg. l. 2. §. ult. C. de error. Advoc. l. de etate 11. §. ult. ff. de Interrog. l. sed si pupillus 11. §. 2. 3. 4. ff. de Instit. act. l. si pœnituit. 7. ff. de Divort. l. uxori 22. ff. de Don. int. vir & uxor. Nov. 18. c. 5. quæ aliquando certas sollennitates depositit, veluti in Disp. seq. IV. cùm de testamentō sollenni agetur, apparebit.

XXXV. Porro tam Judicialis, quādūdū Extrajudicialis Pœnitentia rursum dispescitur in EXPRESSAM, atq; TACITAM. arg. l. in ipsis 5. C. famil. hercisc. l. alia 8. C. de his quib. ut indign. hered. aufert. l. si quis ita 3. §. ult. ff. de adim. vel transfer. legat. l. milites 13. §. ult. ff. de re milit. Donellus l. 14. Comm. jur. Civ. c. 29. Menochius de Præsumt. l. 3. præsumt. 37. n. 10. Gilhausen p. 7. Arbor. Judic. c. 6. §. 58. n. 5.

XXXVI. Pœnitentia Expressa constat verbis linguâ figuratis, aut per scripturam prolatis; l. 1. C. de liber. cauf. l. cùm profitearis 4. C. de revoc. donat. l. 32. §. 3. ff. de Don. int. vir. & uxor. l. Divi 13. l. libertus 29. ff. de adim.

adim. vel transfer. legat. junct. l. non figurâ 38. ff. de O. & A. quæ si vivâ voce fit, undecunq; cognita effectus suos producit; melioris tamen probationis causâ consultius est, si per testationem, i. e. in præsentia duorum testium fiat. arg. l. si filius fam. 16. ff. de SC. Macedon. l. 2. ff. de nautic. fœnor. l. qui Romæ. 122. in pr. ff. de V. O. junct. l. ubi 12. ff. de Testib.

XXXVII. *Tacita Pœnitentia* tripliciter dici potest; nam tot significations nomen taciti habet. *Primo*, quæ non ex verbis ipsis, sed ex consequentiâ orationis colligitur, veluti ex translatione legati præsumitur mutatio voluntatis, & per eam ejus ademtio. l. quod si alii 7. ff. de adim. vel transfer. legat. *Secundo*, quæ ex rei naturâ aut influxu juris consequitur; exemplô sit, quæ præsumitur in actibus quibus vi ipsâ conditio inest. arg. l. 1. in pr. & §. ult. ff. de Condic. & demonstr. l. ult. in pr. ff. de legat. 2.

XXXVIII. *Tertiò* & præcipue *Tacita Pœnitentia* vocatur, quando mutata vel priori contraria voluntas signis & factis declaratur: quæ admodum varia sunt, & multiplicia: pauca vice exempli referemus. In donatione inter conjuges tacitè pœnituisse Donatorem intelligitur ex qualicunq; rei donatæ alienatione, l. si maritus 12. C. de Don. int. vir. & uxor. item pignoris datione, l. 32. §. 4. ff. cod. nec non ex divortiô. d. l. 32. §. si divortium 10. ff. cod.

XXXIX. Sic colligitur pœnitentia ex inductione, & cancellatione scripturæ, l. nihil 17. ff. de adim. vel transfer. legat. ex inimicitia capitali obortâ, l. si quis ita 3. §. ult. cod. l. si inimicitia 9. ff. de his quæ ut indign. aufer. ex lini & signorum incisione, l. pen. C. de Testam. ex combustione instrumentorum, l. si apud 2. C. de revoc. donat. ex intermissione actionis cæptæ, l. alia 8. C. de his quib. ut indign. hered. aufer. ex restituzione fugitivi, l. 1. §. 1. ff. de fugitiv. ex redditu desertoris &c. l. milites 13. §. ult. ff. de re milit.

§. III.

XL. Descriptis ita pœnitentiæ speciebus, videamus nunc, quæ *persona habiles* sint ad pœnitendum. Et existimamus habilitatem illarum in tribus consistere: 1. ut judicium animi habeant, nec propter ejus naturalem defectum, aut à lege præsumtam insufficientiam ab actibus juris liberè suscipiendis, & expediendis prohibeantur: 2. ut quæ egerunt sponte suâ egerint: 3. ut id in quô pœnitentia fuerit actus

Soliū pœnitentis, non alterius simul, ut ipse, qui egit dānum, ex actū gestō proveniens agnoscat, non aliis. Hæc enim requisita definitio pœnitentiæ in ambitu suo continet.

XLI. Quamobrem propter defectum primi requisiti pœnitere nequeunt infantes, & infantia proximi; quia hujusmodi ætatis pueri nullum intellectum habent; §. pupillus 9. ff. de inutil. stipul. Theophilus in paraphr. ibid. proinde nec agendi aliquid de jure facultatem. In his tamen casibus, in quibus patres vel tutores nomine eorum tale quid agere permittuntur, l. si infanti 18. C. de jur. delib. l. i. §. 2. ff. de admin. & peric. tut. quin etiam eos pœnitere possit, si lex non obstat, rationem habet.

XLII. Eadem est hoc passū conditio furiosi, cuius nulla voluntas, l. qui servum 47. ff. de A. vel O. H. nulla actus constantia, l. i. §. furiosum 12. ff. de O. & A. l. si à reo 70. §. pen. ff. de fidejuss. & qui habetur in ipsò ἔργῳ loco dormientis, absentis, atq; inviti; l. 2. §. furiosus 3. ff. de jur. codicill. l. in eō 45. §. deinde 5. ff. de rit. nupt. l. ubi 124. §. 1. ff. de R. J. itaq; pro ipsò curatori ejus, sicut agere, sic quoque pœnitere licet, ubi lex impedimento non est. arg. l. consilio 7. ff. de Curat. furios. junct. l. si pater 3. C. eod.

XLIII. Similiter nec prodigo, sed ipsius Curatori facultatem pœnitendi exercere permisum arbitramur; siquidem & ille quoad bona furiosum exitum facit, l. bis quì 12. §. ult. ff. de Tutor. & Curat. dat. & furiosi instar habet. l. is cui bonis 6. ff. de V. O. l. furiosi 4. ff. de R. J. Quod etiam intelligendum est de omnibus, qui rebus suis superesse non possunt, & propterea in curâ aliorum vivunt. §. sed & mente captis 4. J. de Curat. d. l. 12. ff. de Tutor. & Curat. dat. l. 2. ff. junct. l. si pater 3. C. de Curat. furios.

XLIV. Pari gradū cum his venit meretrix, si admittimus, quod Ac cursius in l. & mulieri 15. ff. eod. & Cujacius in Comm. ad Paul. l. 3. sentent. tit. 4. §. 6. adserunt, mulierem luxuriosam, cui bonis & facticii testamenti interdictur, significare meretricem. Verum melior videtur sententia Fornerii, l. 2. selection. c. 5. qui loca jam notata accipienda esse docet de muliere, quæ sicut Quartilla & Tryphæna Petroniana nepotationi indulget, & petulanter, sumtuosè, atq; prodigè vivit, cum honestam esse oporteret: maximè, quia meretrices quoq; testamenti factiōnem habuisse claret ex historiâ Fecenniæ Hispalæ meretricis apud Livium l. 39. c. 9.

Acce-

XLV. Accedamus jam ad pupillos pubertati proximos, & qui rem, quam agunt, intelligunt. Horum actus, ex quibus ipsi aliis de- vinciuntur ubiq; ferè gentium legibus infirmantur, & jure quidem civili adeò, ut ex illis nec naturalis obligatio nascatur: l. quod pupillus 41. ff. de Condict. indeb. l. Julianus 13. §. si quis à pupillo 29. ff. de Act. emt. l. pupillus 59. ff. de O. & A. nisi Tutoris auctoritas intervenerit; pr. J. de Au- citor. Tutor. l. more 8. ff. de A. vel O. H. vel locupletior inde factus sit. l. na- turaliter 13. §. l. de ff. Condict. indeb. l. pupillus 5. ff. de Auctor. tutor. Cujacius in l. si pupillus 59. ff. de V. O. Vultejus Discept. Scholast. c. 16.

XLVI. Ex quô inferimus, si pupillus sine tutori auctore egit, quod ipsi detrimentum adfert, vel male cecidit, non opus ei esse pœni tentiâ; per ea, quæ dicta sunt supra §. l. th. 24. sin autem actus cum au- citoritate tutoris gestus pœnitentia indiget, absq; tutoris auctoritate, interveniente illam legitimè declarari non posse; siquidem naturæ covenit, unu quodq; dissolvi eò modò, quô est colligatum. l. nihil 35. ff. de R. J.

XLVII. In delictis tamen, & causâ doli commissi ex jam recen- sitis personis sine adstite jure optimô pœnitere potest, quæ ad pœ- riâ firmiter obligantur; nimirum pupilos doli capaces, l. sed & si 5. §. 2. v. quod si impubes ff. ad L. Aquil. l. impuberem 23. ff. de furt. furiosos, qui intervalla sanæ mentis habent, l. Divus 14. ff. de Offic. Præf. l. apud Celsum 4. §. de dolô 26. ff. de dol. m. l. & met. except. dementes quoq;, & magis prodigos, arg. l. pen. ff. de incend. ruin. naufrag. Vazquijs de suc- cess. resolut. l. i. §. 3. n. 40. Clarus l. 5. sentent. §. fin. qu. 60.

XLVIII. Sed quid de Minore XXV. annis statuendum? Distin- guimus inter eum, qui curatore caret, & eum, qui curatorem habet. Priorem pœnitere posse indubium: nulla enim in agendo inter eum & majorem est differentia: arg. l. obligari 43. ff. de O. & A. & adjuvan- dæ talium pœnitentia introducetæ sunt restitutions in integrum, per qvas judicialiter pœnitentia in actibus & causis, in quibus majorum pœ- nitentia est frustranea. l. sicuratorem 3. C. de in int. restit. l. un. C. si in- Commun. ead. caus. & titulis pluribus sequentibus.

XLIX. At circa pœnitentiam posterioris distingendum inter actus: nam ubi absq; auctoritate curatoris ille non subsistere potuit, d. l. 3. C. de in integr. restit. Lyclama l. 7. Membran. ecl. 15. Forsterus de pact. c. 5. evidens est, absq; cädem nec valere posse minoris pœnitentia, arg. l. forè 153. ff. de R. J. ubi verò auctoritas necessaria non est ad

firmitatem actus, veluti in matrimonio, l. sciendum 20. ff. de rit. nupt. & restituzione fideicommissi, l. 1. §. fuit 3. ff. ad SC. Trebell. ibi nec ad pœnitentiam. arg. l. prout 80. ff. de solut.

L. Atq; hæ distinctiones vigent in actibus, qui fiunt extra judicium. Ast in actibus, qui coram magistratū geruntur, si pœnitentiæ in illis locus datur, curatorem adhiberi oportet, utrata sit minoris pœnitentia: quoniam siue eō personam in judicio standi non habet, §. inviti 2. J. de Curat. l. 2. C. qui legit. person. stand. in jud. hab. l. in universis 11. C. qui tutor, vel curat. dar. poss.

LI. Minoribus sociamus mulieres, quas imbecillitate sexus, consilii inopiam, & rerum civilium ignorantiam laborare prudentes docent, l. 2. §. verba 2. ff. ad SC. Vellejan. l. regula 9. ff. de jur. & fact. ignor. Eaq; propter moribus apud nos receptum, & constitutione D. Augusti Electoris Saxonie sancitum, p. 2. c. 15. ut quæ mulier non solùm in judicio, sed etiam extra illud (quod jure Saxonico communi dubium erat, teste Rosâ in not. ad Moller. add. const. n. 2.) egit, non valeant, nisi adhibita sit auctoritas curatoris, exceptis certis casibus ibi nominatis.

LII. Cum quibus concordat Jus Civile antiquum, (Justinianeo dispar) eodem enim etiam foeminiis puberibus tutor perpetuus, similis curatori minoris, dabatur, qui quidem earum negotia non administrabat, sed auctoritatem solùm interponebat in judiciis, obligationibus, gestione negotiorum civilium, confectione testamenti, manumissione, & alienatione mancipiorum. Ulpianus in fragm. Inst. tit. 2. §. 11. 12. tit. 11. in pr. §. 24. & pen. tit. 20. §. pen. Cicero in Orat. pro Muren. Livius l. 34. c. 2. & 7. & l. 39. c. 9. Plutarchus in Num. c. 9. Apuleius in Apolog.

LIII. Porro propter defectum secundi requisiti pœnitentia non indulgetur filiis fam. & servis in illis actibus, & negotiis, quæ jussu patris dominive suscepereunt: quoniam velle non creditur, qui obsequitur imperio patris vel domini; l. velle 4. ff. de R. J. imperio autem & jussui vis quodammodo subest, l. qui in alienâ 6. §. ult. ff. de A. vel O. H. quæ omnem actionem invitam reddit, & involuntariam. Aristoteles l. 5. Ethic. Nicomach. c. 10. Mantic. l. 1. de conject. ultim. volunt. tit. 3.

LIV. Eadem causa est eorum, quos officium mandata superiorum exequi cogit, non libera voluntas impellit: arg. l. atquin. 19. §. si libero 2. ff. de negot. gest. l. non videntur 167. ff. de R. J. necessitas quippe

789.

obsequii excusat, etiam in actū, qui legibus prohibetur, & punitur.
l. liber homo 37. ff. ad L. Aquil. l. Senatus 5. ff. ad L. Cornel. de fals. l. is da-
mnum 169. ff. de R. J. Grotius l. 2. de jur. bell. c. 26. §. 4. quod tamen fallit in
atrociorib[us], nefariis, ac naturaliter turpibus delictis, ubi (verbis Pli-
nii l. 3. ep. 9.) ministerium crimen est. l. servus 20. ff. de O. & A. l. ad ea. 157.
ff. de R. J. Farinacius prax. crimin. qu. 97.

LV. Tertii requisiti defectus conspicitur in his, qui pœnitere
volunt in conventionibus, quas cum aliis celebrarunt: quia nam illæ
non unius, sed duorum plurimum in idem placitum consensu con-
stant, l. 1. §. 2. ff. de pact. non nisi omnium partium mutata contrariâq;
voluntate retrò agi, & resolvi possunt. l. juris gentium 7. §. quinimo 5. cum
seq. l. ab emtione 58. ff. de pact. l. pacta conventa 72. in pr. ff. de contrah. emt. l.
emtio 3. ff. de rescind. vend. l. 2. C. quand. lic. ab emt. disced.

LVII. Ex quartō autem requisito sequitur jus pœnitendi per-
sonam primam non egredi, nec ad heredes & successores transire: l. si
quis 3. ff. de serv. export. l. cum hic status 32. §. 3. ff. de Don. int. vir. & uxor. l.
ult. C. de revoc. donat. utpote quod voluntatis est, d. l. 32. §. 3. eod. quæ
morte cessat, & exstinguitur, sed non revocatur. l. locatio 4. ff. locat. con-
duet. l. ult. ff. qui sin. manum. ad libert. perven. cap. si gratiosè de Rescript. in
6to. Fænutius de Moment. c. 8. n. 1. & 3.

LVIII. Si tamen manifestè constiterit, defunctum habuisse ani-
mum pœnitendi, & antequam illum ritè declarare potuerit, fatis præ-
ventum decesse, & heres illud probaverit, tunc ipsi licentia datur,
pœnitentiam defuncti exequendi, & legitimè consummandi. d. l. 32.
§. 4. ff. de Donat. int. vir. & uxor. d. l. ult. C. de revoc. donat. Tapiæ in l. ult. ff.
de Confit. Princip. p. 2. c. 18. n. 22.

LVII. Nonnunquam verò jus pœnitendi non dependet tan-
tum à voluntate personæ; sed venit ex ipsâ naturâ actiū, in quô pœ-
nitentia. l. ult. ff. de Condict. caus. dat. caus. non sec. & tunc jus pœnitendi
non intercedit cum personâ primâ, sed transit in heredem: l. 1. C. de
rer. permut. utpote succedentem in omne jus defuncti, l. heres 37. ff. de
A. vel O. H. & qui non debet deterioris condicionis esse. l. dolia 76. §. 2.
ff. de contrah. emt. l. heredem 59. ff. de R. J.

§. IV.

§. IV.

LIX. Hucusq; de habilitate personarum pœnitentium: restat
in hâc generali diaconia consideratio objecti sive actuum, in quibus
pœnitere permisum, vel nō, nimirum, ut supra th. 23. dictum, illorum
qui ad jus pertinent, & ex quibus jus oritur. Horum alii sunt in judi-
cio, alii extra illud; posteriorum alii sunt liciti, & permissi, alii illiciti
& vetiti; ex illis rursum alii vocantur ultimæ voluntates, alii actus
inter vivos, qui vel unius solius περὶ γυα, vel plurium.

LX. Hinc actus, in quibus pœnitentiæ vim specialiter in sub-
sequentibus Disputationibus deducturi sumus, in quinq; classes di-
stribuimus; & primæ classis nominamus *Facta*, ejusmodi scilicet actus
quos quis sibi soli facit extra judicium, ex quâ vel sibi vel alteri jus
aliquod datur, vel aufertur. arg. l. verbum 218. ff. de V.S. l. factum 155. ff. de
R. f.

LXI. Secundæ appellamus *Conventiones*, quâ voce designantur
omnes actus, in quibus, qui inter se agunt, negotii contrahendi, &
transigendi causâ conveniunt, sive ambæ partes ex illâ obligantur, si-
ve tantum alterutra: est enim nomen generale, l. i. §. conventionis 3. ff.
de pact. l. in omnibus 55. ff. de O. & A.

LXII. Tertiæ sunt ultimæ voluntates quæcunq;, in quibus ali-
quis de rebus suis post mortem suam disponit. l. i. ff. qui testam. fac. poss.
l. ult. C. de Testam. l. fin. §. ult. C. de Codicill. Mantic. l. de Conject. ult.
vol. tit. 4. n. 10. Quartæ verò maleficia & κακοπρᾶγματα quælibet. l. i. &
2. ff. de LL. l. i. ff. si fam. furt. fec. dic. Gregorius l. 50. Syntagm. Jur.
Civil. c. 1. n. 5.

LXIII. Denique in quintam & ultimam collocamus judicium,
per quod vocabulum hîc intelligimus omnes actus, qui coram magi-
stratû, & eô qui juris dicendi potestatem vel ex mandato ejus,
aut delegatione, aut ex voluntate partium habet à litiganti-
bus, aut ipsômet instituuntur, & exercentur, prout su-
pra significatum. §. 2. th. 31. Et tantum hâc vice,

ΔΟΞΑ ΘΕΩΝ.

00 A 6343

Y. Rubra VD 17

